Axel Lundegård

Tillvarataget

Gamla och nya dikter

Stockholm 1918

Tryck och förlag: Bröderna Lagerström
Boktryckare och Bokförläggare
Stockholm
1918

Förord till den elektroniska utgåvan

Projekt Runebergs elektroniska utgåva av *Tillvarataget* gjordes under mars 2005. **Libris** listar endast en utgåva. Enligt sista sidan i det scannade exemplaret är den tryckt i "tvenne olika upplagor: *Upplaga I*, bunden och numr. bibliofiluoolaga i 350 ex., större format och å bättre papper samt *Upplaga II* i mindre format.". Det scannade exemplaret är inte numrerat, och formatet (140 x 205 mm) är inte så stort, så det bör vara ett exemplar av normalupplagan.

FÖRORD

HUVUDANLEDNINGEN TILL ATT *denna diktsamling utkommer nu är att jag själv velat ordna vad jag funnit värt att tillvarataga av den vers, jag skrivit under en tidrymd av 35 år. Det är en tillbakablickande utställning av tryckt och otryckt, jag velat åstadkomma.*

I det band Dikter, jag utgav i896, saknas alla som jag här sammanfört under titeln »Lyriskt åttiotal. Jag ratade dem för deras ungdomlighets skull. Senare har jag funnit, att formen i många fall kunnat bättras, men att de tankar och känslor, jag då, famlande sökte uttryck för, i allt väsentligt bestämt min utveckling.

De omarbetningar jag gjort, ha följaktligen aldrig berört dessa ungdomsdikters tanke- eller känsloinnehåll. Jag har endast sökt klargöra meningen genom enklare saklighet i uttryckssättet.

Också de två Heidenstam-vanställningarne voro skrivna, när min förra diktsamling utgavs. De tillkommo omedelbart efter första läsningen av förebilderna och tillställdes förebildernas författare utan tanke på offentliggörande. Två år senare offentliggjorde han sina vanställningar av samtida medsträvares vers i »Emma eller sångarstriden». Emma tillvaratogs vid tolv års ålder i »Dagar och händelser». Emma går igen i sin

upphovsmans samlade skrifter. Men i detta vitterkvitter saknas spefågelns egen låt. Därför lämnar jag nu dessa mina 23 år gamla härmningar åt offentligheten.

»Den ständige» är barn av samma skämtlynne, men skillnaden är, att den ger uttryck åt en motsättning mellan två vittra släktled, medan kamratkritiken djupast bottnar i vänskaplig samkänsla.

Ax. L.

TILL DIG

Minns du när jag såg dig första gången
djupt i ögat, där den gnista brann,
varav skaparlusten tänds och sången?
Minns du hur jag stred för dig och vann?

Det är längesedan nu. Men åren
dyrbargöra känslorna, som vin,
I mitt hjärta blommar ständigt våren
ung och fager, som då du blev min.

Du har delat mina nätters vaka,
mina dagars tunga grått i grått,
och av allt vad bittert, jag fått smaka,
har du fått din rikt beskärda lott.

Men närhelst jag hungrat, har du närt mig
med din kärleks vita vardagsbröd.
Du har värmt mig vid ditt bröst och lärt mig
vad du visste själv om liv och död.

Livets evighet är livets mening.
Släkten födas, växa och förgå,
men den eld, som vid två väsens ening
kommer släktet självt att fortbestå;

självförglömmelsen i kärleksglöden,
som besjälar älskare och brud,
är den makt, som övervinner döden --
livets skaparkraft är alltets Gud.

När en gång min låga upphört brinna,
under namnet på min urna skriv:
Detta stoft har älskat helt en kvinna,
med den stoftets eld, som var dess liv.

1 NOV. 1918